

At tænke sig, at man ikke kan komme det Stykke Vej fra Holstebro eller — for at vælge et endnu mere slaaende Eksempel — fra den nærmeste Station Vest for Viborg til Løgstør før 8¹⁵ Aften! Hvordan i Alverden kan en saadan Togplan lægges og opretholdes gennem Aaringer? Det er ubegribeligt. Jeg udtalte ved 1ste Behandling af Finansloven, at man sikkert blot behøvede at pege paa dette Forhold, saa vilde der straks blive skredet ind. Jeg mente, at saa snart de vedkommende fik Øje derfor, blev gjort opmærksom derpaa, vilde det ikke kunde opretholdes. Det var min sikre Forventning, og jeg kan heller ikke endnu slippe Haabet derom. Det er imidlertid nu blevet nødvendigt at drage Forholdet stærkere frem, end jeg tidligere har gjort, fordi den ærede Minister og hans Administration ikke synes at interessere sig tilstrækkeligt derfor. Maa jeg nævne et Eksempel endnu: naar en Mand i Sparkær, den nærmeste Station Vest for Viborg, ønsker at aflægge et Besøg i Løgstrup, den første Station Nord for Viborg, kan han, skønt Afstanden kun er 2—3 Mil, ikke komme dertil før 4⁴¹ Eftermiddag. Hvis Morgentoget til Aalestrup ikke var løbet $\frac{1}{2}$ Time for tidligt fra Viborg, vilde han derimod kunde naa Løgstrup Kl. 8³⁰ Formiddag, medens han nu først naar dertil tæt op imod Kl. 5 Eftermiddag. Hvorfor løber nu dette Tog Nord paa fra Viborg $\frac{1}{2}$ Time, før Toget Vest fra, fra Skive og Struer, kommer ind? Man kunde tænke sig, at det var fordi det var nødvendigt for at faa Forbindelse i Aalestrup med *Hobro*-Toget, men det er ikke Tilfældet. Passagererne med det Tog, der løber $\frac{1}{2}$ Time for tidligt fra Viborg, maa vente *en hel Time* i Aalestrup for at komme videre til Hobro. Saa kunde det være af Hensyn til Løgstør; men jeg kan ikke tro, at Befolkningen i Aalestrup-Løgstør Egnen virkelig ere saa stærkt interesserede i at faa det første Tog 5—10—20 Minutter før ind til Løgstør, naar Følgen deraf er, at Toget er uden Forbindelse med Toget Vest fra. Men jeg gentager ogsaa for denne Togretnings Vedkommende, at det aldeles ikke er nødvendigt, at Løgstørianerne komme til at vente hverken 5—10 eller 20 Minutter. Kørehastigheden — den tilladte Kørehastighed — er, som alt nævnt, 45 Kilometer pr. Time, og man bruger paa Strækningen fra Viborg over Aalestrup til Løgstør tilsammen 3 Tim. og 37 Min. Afstanden er, som før sagt, 80 Kilometer. Man maa køre 90 Kilometer i 2 Timer. Men man bruger altsaa her over 3 $\frac{1}{2}$ Time

for at køre de 80 Kilometer. Den halve Time, som Viborg—Aalestrup Toget er gaaet for tidligt fra Viborg, kunde saaledes uhyre let indvindes, og saa var der endda 3 Timer at køre i, altsaa mere end 1 Time over den Tid, som er nødvendig for at komme fra Viborg til Løgstør. Jeg skal endelig ved et Eksempel vise, hvorledes Forholdet virker paa en bestemt Rejse, en Rejse paa ca. 7 Mil, nemlig fra Sparkær over Viborg—Aalestrup til Simested. Manden, der vil gøre denne Rejse er i Sparkær om Morgenens, men han kan ikke komme fra Sparkær, hvor han er, til Simested, hvor han vil hen, før Kl. 6⁶ om Aftenen. Der er ingen som helst rimelig Grund til at opretholde denne manglende Forbindelse, om jeg maa udtrykke mig saa. Enten kan man, hvad Kørselen mod Syd fra Løgstør angaar, køre lidt før ud — 15 Minutter — og med Hensyn til Toget indefter til Løgstør da kunne Løgstørianerne nok vente en Snes Minutter — eller ogsaa kan man i begge Tilfælde bruge en lille Kende af den tilladte Kørehastighed udover den, man nu anvender. Saa vil man faa den Forbindelse frem og tilbage, der nu savnes til stor Fortræd for Egnen, og ikke blot det, men selvfølgelig ogsaa til stor Skade for selve Statsbanerne og Statskassen, for det er givet, at naar man har en saa desparat Togplan som denne, hvortil der neppe findes noget Sidestykke, og hvorefter man ikke kan komme 7 Mil fra et Sted til et andet og naa sin Rejsets Maal før Kl. 6 Aften, saa maa det have Indflydelse paa Udbyttet af den Banestrækning, hvor Forholdene ere saaledes. Selv om den ærede Minister ikke har kunnet følge med i alle disse Detailler, haaber jeg, at naar disse mine Udtalelser blive trykte i Rigsdagstidende og læses sammen med den foreliggende Køreplan, som Ministeren selvfølgelig kender, vil den ærede Minister utvivlsomt sige, at dette Forhold ikke maa opretholdes længere. Jeg føler mig overbevist om, at Ministeren vil sige til sig selv og sin Administration: Det kunne vi ikke være bekendt. Saaledes er Stillingen. Jeg beklager at skulle drage det saa stærkt frem, men det har været nødvendigt. Den ærede Minister vil maaske sige, at denne Køreplan, som kun er 2—3 Aar gammel, er bleven lagt efter Samraad med delegerede deroppe fra. Men derimod maa jeg paa Forhaand indvende, at denne Delegeretforsamling ikke var særlig alsidig, men selv om den var det, selv om man kunde gøre gældende, at man havde hørt alle